

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. No	654 - 01 - 54
Дата	07 / 04 2016 г.

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
43-то НАРОДНО СЪБРАНИЕ
г-жа ЦЕЦКА ЦАЧЕВА

1204

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл.87, ал.1 от Конституцията на Република България внасяме законопроект за изменение и допълнение на Наказателния кодекс, ведно с мотиви към него.

Молим, на основание чл.67, ал.1 от ПОДНС да разпределите внесения от нас проект за разглеждане в съответните постоянни комисии.

ВНОСИТЕЛИ:

Народни представители:

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ТРЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект!

ЗАКОН

ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАТЕЛНИЯ КОДЕКС

В сила от 01.05.1968 г.

Обн. ДВ. бр.26 от 2 Април 1968г., попр. ДВ. бр.29 от 12 Април 1968г., изм. ДВ. бр.92 от 28 Ноември 1969г., изм. ДВ. бр.26 от 30 Март 1973г., изм. ДВ. бр.27 от 3 Април 1973г., изм. ДВ. бр.89 от 15 Ноември 1974г., изм. ДВ. бр.95 от 12 Декември 1975г., изм. ДВ. бр.3 от 11 Януари 1977г., изм. ДВ. бр.54 от 11 Юли 1978г., изм. ДВ. бр.89 от 9 Ноември 1979г., изм. ДВ. бр.28 от 9 Април 1982г., попр. ДВ. бр.31 от 20 Април 1982г., изм. ДВ. бр.44 от 5 Юни 1984г., изм. ДВ. бр.41 от 28 Май 1985г., изм. ДВ. бр.79 от 11 Октомври 1985г., попр. ДВ. бр.80 от 15 Октомври 1985г., изм. ДВ. бр.89 от 18 Ноември 1986г., попр. ДВ. бр.90 от 21 Ноември 1986г., изм. ДВ. бр.37 от 16 Май 1989г., изм. ДВ. бр.91 от 24 Ноември 1989г., изм. ДВ. бр.99 от 22 Декември 1989г., изм. ДВ. бр.100 от 2 Февруари 1990г., изм. ДВ. бр.31 от 17 Април 1990г., изм. ДВ. бр.81 от 9 Октомври 1990г., изм. ДВ. бр.1 от 4 Януари 1991г., изм. ДВ. бр.86 от 18 Октомври 1991г., попр. ДВ. бр.90 от 1 Ноември 1991г., изм. ДВ. бр.105 от 19 Декември 1991г., доп. ДВ. бр.54 от 3 Юли 1992г., изм. ДВ. бр.10 от 5 Февруари 1993г., изм. ДВ. бр.50 от 1 Юни 1995г., изм. ДВ. бр.97 от 3 Ноември 1995г., изм. ДВ. бр.102 от 21 Ноември 1995г., изм. ДВ. бр.107 от 17 Декември 1996г., изм. ДВ. бр.62 от 5 Август 1997г., изм. ДВ. бр.85 от 26 Септември 1997г., изм. ДВ. бр.120 от 16 Декември 1997г., доп. ДВ. бр.83 от 21 Юли 1998г., изм. ДВ. бр.85 от 24 Юли 1998г., доп. ДВ. бр.132 от 10 Ноември 1998г., изм. ДВ. бр.133 от 11 Ноември 1998г., изм. ДВ. бр.153 от 23 Декември 1998г., изм. ДВ. бр.7 от 26 Януари 1999г., изм. ДВ. бр.51 от 4 Юни 1999г., изм. ДВ. бр.81 от 14 Септември 1999г., изм. ДВ. бр.21 от 17 Март 2000г., изм. ДВ. бр.51 от 23 Юни 2000г., изм. ДВ. бр.98 от 1 Декември 2000г., доп. ДВ. бр.41 от 24 Април 2001г., изм. ДВ. бр.101 от 23 Ноември 2001г., изм. ДВ. бр.45 от 30 Април 2002г., изм. ДВ. бр.92 от 27 Септември 2002г., изм. ДВ. бр.26 от 30 Март 2004г., изм. ДВ. бр.103 от 23 Ноември 2004г., изм. ДВ. бр.24 от 22 Март 2005г., изм. ДВ. бр.43 от 20 Май 2005г., изм. ДВ. бр.76 от 20 Септември 2005г., изм. ДВ. бр.86 от 28 Октомври 2005г., изм. ДВ. бр.88 от 4 Ноември 2005г., изм. ДВ. бр.59 от 21 Юли 2006г., изм. ДВ. бр.75 от 12 Септември 2006г., изм. ДВ. бр.102 от 19 Декември 2006г., изм. ДВ. бр.38 от 11 Май 2007г., изм. ДВ. бр.57 от 13 Юли 2007г., изм. ДВ. бр.64 от 7 Август 2007г., изм. ДВ. бр.85 от 23 Октомври 2007г., изм. ДВ. бр.89 от 6 Ноември 2007г., изм. ДВ. бр.94 от 16 Ноември 2007г., изм. ДВ. бр.19 от 22 Февруари 2008г., изм. ДВ. бр.67 от 29 Юли 2008г., изм. ДВ. бр.102 от 28 Ноември 2008г., изм. ДВ. бр.12 от 13 Февруари 2009г., изм. ДВ. бр.23 от 27 Март 2009г., изм. ДВ. бр.27 от 10 Април 2009г., изм. ДВ. бр.32 от 28 Април 2009г., изм. ДВ. бр.47 от 23 Юни 2009г., изм. ДВ. бр.80 от 9 Октомври 2009г., изм. ДВ. бр.93 от 24 Ноември 2009г., изм. ДВ. бр.102 от 22 Декември 2009г., изм. ДВ. бр.26 от 6 Април 2010г., изм. ДВ. бр.32 от 27 Април 2010г., изм. ДВ. бр.33 от 26 Април 2011г., изм. ДВ. бр.60 от 5 Август 2011г., доп. ДВ. бр.19 от 6 Март 2012г., изм. и доп. ДВ. бр.20 от 9 Март 2012г., изм. и доп. ДВ. бр.60 от 7 Август 2012г., изм. ДВ. бр.17 от 21 Февруари 2013г., доп. ДВ. бр.61 от 9 Юли 2013г., изм. и доп. ДВ. бр.84 от 27 Септември 2013г., изм. и доп. ДВ. бр.19 от 5 Март 2014г., изм. ДВ. бр.53 от 27 Юни 2014г., доп. ДВ. бр.107 от 24 Декември 2014г., изм. ДВ. бр.14 от 20 Февруари 2015г., изм. и доп. ДВ. бр.24 от 31 Март 2015г., доп. ДВ. бр.41 от 5 Юни 2015г., изм. и доп. ДВ. бр.74 от 26 Септември 2015г., изм. ДВ. бр.79 от 13 Октомври 2015г.

§1. Създава нова точка 31 в член 93 със следния текст:

"Идеология "радикален ислям" се проповядва от едно лице, когато то с думи, действия или разпространение на текстове или символи агитира за някоя от следните идеи: за създаване на Ислямска държава (Халифат); за налагане на законите на "Шериата" над светските; за насилствено налагане на религиозни принципи и норми на поведение характерни за исляма или пропагандира насилие във вид на свещена война (джихад) срещу

немюсюлмани. Същото деяние е налице, когато се набират последователи или средства в подкрепа на терористични организации, чиято идеология е базирана на исляма или се извършва агитация в полза на такива организации."

§2. В чл. 108 се правят следните изменения и допълнения:

В алинея едно преди думата "фашистка" се допълва изрази "радикален ислям,".

Законът е приет от 43-то Народно събрание на 2016 г. и е подпечатан с официалния му печат.

ВНОСИТЕЛИ:

Народни представители:

МОТИВИ

към Закона за изменение и допълнение на Наказателния кодекс

Съществуват два вида ислям - традиционният ислям, който е присъщ и за мюсюлманите в България от векове, и новия тип радикален ислям, който е едно модерно явление, на не повече от три десетилетия. Едното е религия, другото е радикална идеология, която е базирана на исляма. Идеология, която претендира, че е религия, а в същото време е една политическа доктрина, която е по-близка до антидемократичните идеологии от 20-ти век, отколкото до традиционния ислям. Експерти по сигурността и анализатори вече формулираха нов термин: "ислямофашизъм", който се стреми да покаже, че тази идеология няма толкова общо с исляма, колкото с тоталитарните идеологии. В много отношения радикалният ислям противоречи на ислямската религия както е описана в Корана и другите класически източници.

Основното, по което следва да различаваме религията от идеологията са целите, които си поставя и средствата, с които се стреми да ги постигне. Докато при религията всичко е насочено към духовно усъвършенстване, а материалният свят е оставен на втори план, то при идеологията акцентът е обърнат. Там се налага тезата, че на база на избрани религиозни постулати трябва да бъде променен политическият свят. Радикалният ислям е особено агресивна и опасна идеология, която оправдава насилието и убийството на "неверници", оправдава и робството, а геноцидът (религиозното прочистване) е издигнат в ранг на системна политика в контролираните от неговите последователи територии. Следва да отбележим, че според идеолозите на радикалният ислям основна цел на движението им е създаване на световен халифат, който чрез описаните по-горе способности да наложи властта си над "неверниците" и да ги държи в подчинение, докато осъзнаят "заблудите" си и приемат "правата вяра".

Пряк резултат от неговото разпространение е бума на международният тероризъм, който продължава да причинява нарастващ

брой жертви, като само през последните три години броят на загиналите от терористични атаки се е увеличил тройно. В доклад на Международния институт за икономика и мир, се посочва, че 66% от терористичната активност в света, като осъществени терористични атаки и причинени жертви се дължи на четири терористични организации – талибанските терористични групи в Афганистан и Пакистан, „Ислямска държава”, „Боко Харам” в Нигерия и „Ал-Кайда”. Всички те функционират на идеологическа мотивация, базирана на радикалния ислям. Освен това в света действат още над 100 терористични организации, базирани на радикалния ислям. Редица от тях са в списъците на ЕС за замразяване на средства и засилени мерки в областта на съдебното и полицейското сътрудничество.

Следствие на разпространението на тази идеология е и изстреблението и прокуждането на над два милиона християни в Близкия Изток, на 600 хиляди язиди, като немалка част от жените и децата бяха отвлечени в робство, на милиони мюсюлмани, несъгласни с радикализма - алевити и др.

За съжаление, идеологията радикален ислям има вече своите последователи и в България. В контекстът на събитията в Близкия Изток и емигрантските общности в Западна Европа заплахата от нея ще продължи да расте. Считаме, че като законодатели трябва да направим възможното за ограничаването ѝ и да предпазим българските мохамедани от пропаганда, която има за цел да раздели и противопоставя обществото.

В действащия Наказателен кодекс, в чл. 108 е криминализирано проповядването на "недемократична идеология", като единствената такава е цитиран "фашизмът", който далеч не е най-показателния пример, а и на практика няма съвременни проявления (за разлика от национал-социализма например). Считаме, че изричното упоменаване на радикалния ислям в чл. 108 е изключително важно с оглед на заплахата, която представлява той за нашето общество. Освен това подобен запис ще направи ясно разграничението между религия (за каквато той иска да се представи) и идеология и ще има възпиращо действие спрямо потенциалния контингент на пропагандата му.

Без да претендираме за изчерпателност, считаме, че **идеология "радикален ислям" се проповядва от едно лице, когато:**

- 1. Агитира за създаване на Ислямска държава (Халифат);**
- 2. Агитира за налагане на законите на "Шериата" над светските;**
- 3. Агитира за насилствено налагане на религиозни принципи и норми характерни за исляма;**
- 4. Пропагандира насилие във вид на свещена война (джихад) срещу немюсюлмани;**
- 5. Извършва агитация в полза на терористични организации, чиято идеология е базирана на исляма;**
- 6. Набира последователи или средства в подкрепа на терористични**

организации, чиято идеология е базирана на исляма.

Предлагаме легална дефиниция в този дух да бъде закрепена в чл. 93 от НК, чрез създаването на нова точка 31.

ВНОСИТЕЛИ:

Народни представители: